

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Monthly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 3.5 Multidisciplinary International

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12032026>

Vol. 12 No. 03 (2026): August 2026, p338-353 | Available online at: www.tamilmanam.in

Original Research Paper

பிரம்ம புராணத்தில் இறை வழிபாட்டு முறைகளும் சரணாகதி

தத்துவமும்: பக்தி இலக்கிய நோக்கிலான ஓர் ஆய்வு

A Study of Modes of Worship and the Philosophy of Saraṇāgati in the Brahma
Purāṇa: A Bhakti-Literature Perspective

முனைவர் தெ.கீதா,

இளங்கலை தமிழ்த்துறைத் தலைவர், வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, திண்டிவனம், ஈரோடு-12.

Dr D.Geetha^{ID*},

Assistant professor & Head, Tamil Department (UG), Vellalar College For Women, Thindal, Erode-12

Email: geethaprabhu7@gmail.com

முனைவர் த.மகாலிங்கம்,

துறைத் தலைவர், நூலகம் மற்றும் தகவல் அறிவியல் துறை,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு 52.

Dr D. Mahalingam^{ID},

Head, Department of library & information science, Nandha Arts And Science College.(Autonomous) Erode-52

Email id nasc.library@gmail.com, Orchid Id : 0009-0001-3733-9046

முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன்,

நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல்

கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

Dr.V.C.Srinivasan^{ID},

Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srive2345@gmail.com Orcid Id: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

Article history

Received: 20-07-2026

Revised: 30-07-2026

Accepted: 04-08-2026

*Corresponding Author Email:

geethaprabhu7@gmail.com

Abstract: This study explores the Brahma Purana through the lens of Bhakti literature, analyzing its various modes of divine worship and the core philosophy of Saranagati (total surrender). By comparing Sanskrit Puranic concepts with the Tamil Bhakti traditions of the Alvars and Nayanmars, the paper argues that devotional practices such as chanting (Nama Japa), meditation (Dhyana), ritual worship (Archana), fasting (Vrata), and pilgrimage (Tirtha Yatra) serve as progressive spiritual steps (sadhana) that naturally culminate in complete self-surrender. Supported by textual evidence from the Brahma Purana, recent Tamil academic books, and fifteen research articles, the study concludes that outward worship rituals and Saranagati are not isolated practices, but rather two sequential phases along a continuous path of spiritual evolution.

Keywords: Brahma Purana, Divine Worship, Saranagati, Bhakti Literature, Nayanmars, Alvars, Prapatti.

சுருக்கம்

பதினெண் மகாபுராணங்களுள் முதன்மையானதாகவும் ஆதிபுராணம் எனவும் போற்றப்படும் பிரம்ம புராணம், படைப்புத் தத்துவம், தலமான்பு, இறை வழிபாட்டு முறைகள், ஒழுக்கவியல் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதொரு பரந்துபட்ட சமய இலக்கியமாகும். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, பிரம்ம புராணத்தில் காணப்படும் பல்வேறு இறை வழிபாட்டு முறைமைகளையும், அவற்றின் இறுதி இலக்காக அமையும் சரணாகதி (முழு அடிபணிதல்) என்னும் தத்துவத்தையும் பக்தி இலக்கிய நோக்கில் ஆராய்கிறது. வடமொழி புராண மரபிலிருந்து தோன்றிய இக்கருத்தாக்கங்கள், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியமான ஆழ்வார்-நாயன்மார் பாடல்களில் எவ்வாறு எதிரொலிக்கின்றன என்பதையும் ஒப்பீட்டு நோக்கில் இக்கட்டுரை பரிசீலிக்கிறது. வழிபாட்டு வகைகளாகிய நாமஜெபம், தியானம், அர்ச்சனை, விரதம், தீர்த்த யாத்திரை போன்றவை மனிதனை படிப்படியாக இறைவனிடம் நெருங்கச் செய்யும் ஈடீனை நெறிகளாக அமைகின்றன எனினும், அவை அனைத்தும் இறுதியில் சரணாகதி என்னும் தன்னிறை ஒப்படைப்பில் முடிவடைகின்றன என்பதை இக்கட்டுரை வாதிகிறது. இதற்கான சான்றுகளாகப் பிரம்ம புராணத்தின் தொடர்புடைய பகுதிகளையும், சமீபத்திய தமிழ் ஆய்வு நூல்களையும், பதினைந்து தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் மேற்கோளாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் முடிவில், வழிபாட்டு முறைகளும் சரணாகதி தத்துவமும் தனித்தனி நிலைகளாக அல்லாமல், ஒரு தொடர்ச்சியான ஆன்மீக வளர்ச்சிப் பாதையின் இருவேறு கட்டங்களாக அமைகின்றன என்பது தெளிவாகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: பிரம்ம புராணம், இறை வழிபாடு, சரணாகதி, பக்தி இலக்கியம், நாயன்மார், ஆழ்வார், பிரபத்தி.

1. முன்னுரை

இந்திய சமய இலக்கிய மரபில் புராணங்கள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன. வேதங்களில் சுருங்கச் சொல்லப்பட்ட ஆழ்ந்த தத்துவக் கருத்துகளை மக்கள் மொழியில், கதை வடிவில், எளிய முறையில் விளக்கும் நோக்கத்துடன் தோன்றியவையே புராணங்கள் ஆகும். பதினெண் மகாபுராணங்களுள் முதலாவதாகக் கருதப்படும் பிரம்ம புராணம், பத்தாயிரம் சுலோகங்களைக் கொண்ட ராஜச புராண வகையைச் சார்ந்தது. படைப்பியல், தலமான்பு, சூரிய வழிபாடு, ஒழுக்க நெறிகள் என்று பல்வேறு தளங்களில் விரிந்து செல்லும் இப்புராணம், இறை வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆன்மாவின் இறுதி விடுதலை நோக்கிய பாதையையும் விளக்குவதில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இந்திய சமய மரபில் "சரணாகதி" அல்லது "பிரபத்தி" எனும் கருத்தாக்கம், பக்தனின் இறுதி இலக்காகக் கருதப்படுகிறது. இது தன்னலம் துறந்து, முழுமையாகத் தன்னை இறைவனிடம் ஒப்படைக்கும் ஆன்ம நிலையைக் குறிக்கிறது. இக்கருத்தாக்கம் பிற்காலத்தில் இராமானுசர் போன்ற ஆசாரியர்களால் தத்துவார்த்த முறையில் விளக்கப்பட்டாலும், அதன் வேர்கள் புராண இலக்கியத்திலும், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியமான நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்திலும், தேவாரம் முதலான சைவத் திருமுறைகளிலும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. எனவே, பிரம்ம புராணத்தில் காணப்படும் வழிபாட்டு முறைகளையும் சரணாகதி தத்துவத்தையும் தமிழ்ப் பக்தி இலக்கிய நோக்கில் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது, ஒப்பியல் சமய இலக்கிய ஆய்விற்குப் புதிய பரிமாணத்தைத் தரவல்லது.

இக்கட்டுரையின் நோக்கங்கள் மூன்று: முதலாவதாக, பிரம்ம புராணத்தில் விவரிக்கப்படும் வழிபாட்டு முறைகளை அடையாளம் காண்பது; இரண்டாவதாக, சரணாகதி தத்துவத்தின் கருத்தியல் அடிப்படையை விளக்குவது; மூன்றாவதாக, இவ்விரு கருத்தாக்கங்களும் தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்தில் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதை ஒப்பிட்டு ஆராய்வது ஆகும். இதற்காகச் சமீபத்திய தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பதினைந்தினை மேற்கோளாகக் கொண்டு, ஏழாம் பதிப்பு APA முறையில் இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

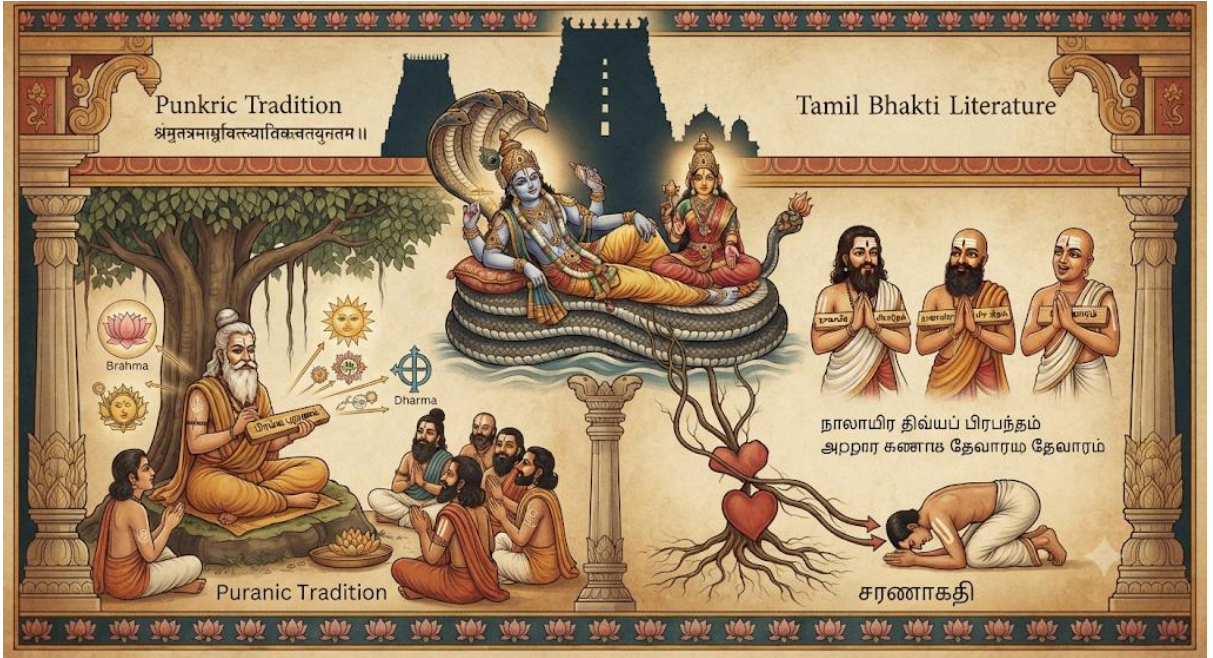

Fig 1: பிரம்ம புராணமும் தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியமும்: சரணாகதி ஒப்பாய்வு

இப்படம் பிரம்ம புராணத்தின் தொன்மையான பாரம்பரியத்தையும், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கிய மரபையும் இணைத்துக் காட்டுகிறது. வேதக் கருத்துகளை விளக்கும் ரிஷிகள், தெய்வ வடிவங்கள் மற்றும் சரணாகதி தத்துவத்தின் மேன்மையை இது காட்சிப்படுத்துகிறது. புராண

வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் பக்தி இலக்கியங்களின் ஒப்பிட்டு ஆய்வுப் பாதையை இது தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

2. பிரம்ம புராணம்: ஓர் இலக்கிய அறிமுகம்

பிரம்ம புராணம், மகாபுராணங்களுள் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுவதால் "ஆதிபுராணம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது பிரம்மனால் அருளப்பட்டதாகக் கருதப்படுவதால் இப்பெயர் பெற்றது. இப்புராணத்தில் உலகப் படைப்பு விளக்கம், மனுவம்சத்தின் வரலாறு, ஒடிசாவிலுள்ள புரி ஜகந்நாத தலமான்பு, கோதாவரி நதிக்கரையிலுள்ள தலங்களின் சிறப்பு ஆகியவை விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, சூரிய வழிபாடு தொடர்பான பகுதிகள் இப்புராணத்தின் தனிச்சிறப்பாகக் கருதப்படுகின்றன.

புராண இலக்கியங்கள் பொதுவாகச் சர்க்கம் (படைப்பு), பிரதிசர்க்கம் (மறுபடைப்பு), வம்சம் (தெய்வீக வம்சாவளி), மன்வந்தரம் (மனுக்களின் காலப்பிரிவு), வம்சாநுசரிதம் (அரச வம்சாவளி) என்னும் ஐந்து இலக்கணக் கூறுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது மரபு. பிரம்ம புராணமும் இக்கூறுகளை உள்ளடக்கியிருந்தாலும், தலமான்பு, வழிபாட்டு விதிமுறைகள், ஒழுக்க நெறிகள் ஆகியவற்றுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தருகிறது என்பது சிறப்பியல்பு. தமிழக புராண இலக்கிய மரபான தலபுராணங்களும் இதே வகையிலேயே ஒரு குறிப்பிட்ட தலத்தின் மான்பையும், அங்கு நிலவும் வழிபாட்டு முறைகளையும் விளக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது (நல்லகுமாரன் & பாலாயகம், 2025).

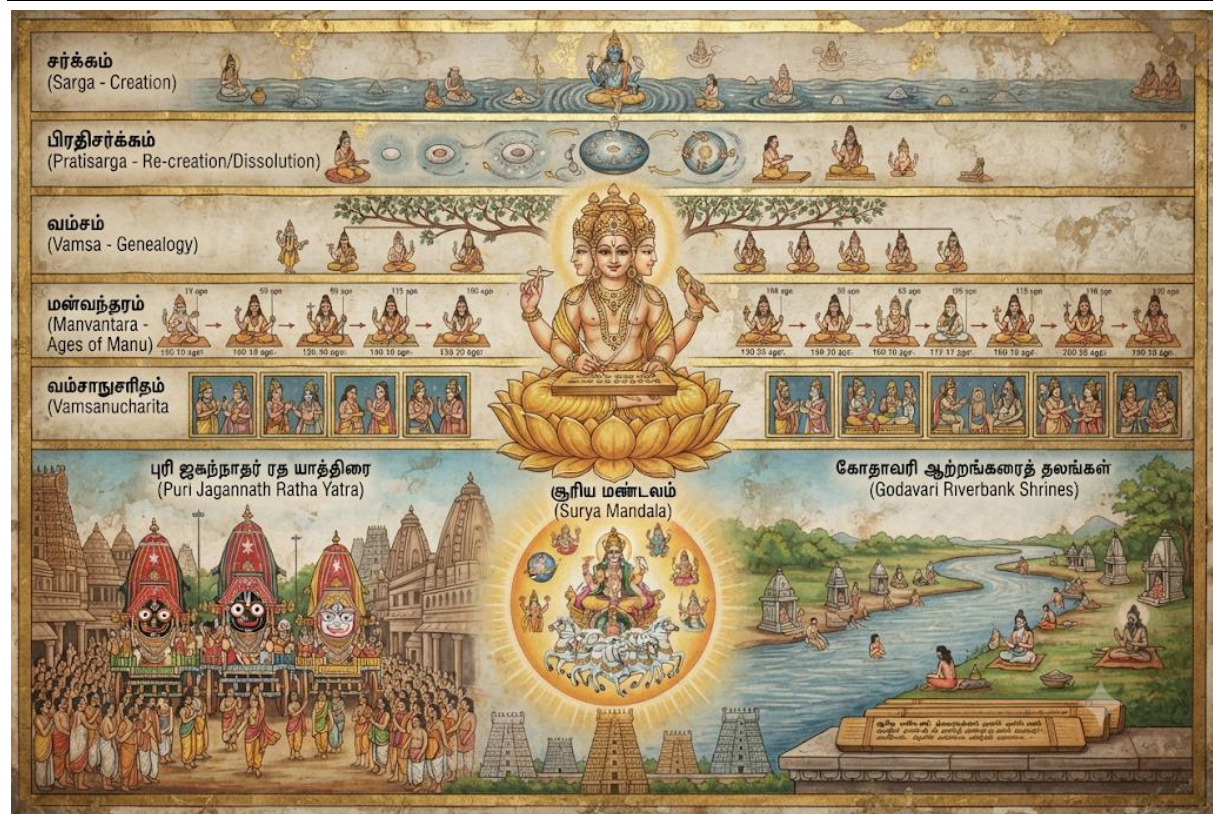

Fig 2: பிரம்ம புராணத்தின் பிரபஞ்சக் காட்சிகள்

இப்படம் பிரம்ம புராணத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்கும் ஒரு விரிவான வரைபடமாகும். மையத்தில் நான்கு முக பிரம்மா அமர்ந்திருக்க, மேலே பிரபஞ்சத்தின் படைப்பு, மறுபடைப்பு, மற்றும் சூரிய மண்டலம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கீழே புரி ஜகந்நாதர் ரத யாத்திரை மற்றும் கோதாவரி நதிக்கரையில் முனிவர்கள் செய்யும் சடங்குகள் போன்றவை மிக நேர்த்தியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பகுதியும் தெளிவான தமிழ் மற்றும் ஆங்கில விளக்கங்களுடன் உள்ளது.

3. புராண இலக்கியமும் பக்தி மரபும்

புராணங்கள் வேதக் கருத்துகளை எளிய கதை வடிவில் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் ஊடகங்களாக விளங்கின. இதே பணியையே தமிழகத்தில் பக்தி இலக்கியமும் ஆற்றியது. பொ.ஊ. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டத்தில் தோன்றிய ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் பாடல்கள், சாதி, மத, இன வேறுபாடின்றி அனைவரும் இறைவனை நேரடியாக அடையலாம் என்னும் புரட்சிகரமான கருத்தை முன்வைத்தன (அ. தர்மலிங்கம் & த. நடராஜன், 2020). பெரியபுராணத்தை இயற்றிய சேக்கிழார், நாயன்மார்களின் பக்தி நெறியைக் கோவில் தொண்டு, இறைவழிபாடு, அடியார் தொண்டு என மூன்று முகாமையான வழிகளாக வகைப்படுத்துகிறார் (அ. தர்மலிங்கம் & த. நடராஜன், 2020).

வடமொழி புராணங்களும் தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியமும் வெவ்வேறு மொழிகளில், வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் தோன்றியிருந்தாலும், இரண்டும் ஒரே ஆன்மீக நோக்கத்தையே பகிர்ந்துகொள்கின்றன: மனிதனை சடங்குசார் வழிபாட்டிலிருந்து அகவழிபாட்டிற்கும், இறுதியில் முழுமையான சரணாகதிக்கும் இட்டுச் செல்வதே அது. திருமந்திரம் காட்டும் குரு, லிங்க, சங்கம் வழிபாட்டு முறைகள் பெரியபுராணத்தில் காணப்படும் பக்தி நெறியுடன் நேரடித் தொடர்புடையவை என்பதைச் சமீபத்திய ஆய்வுகள் எடுத்துரைக்கின்றன (திலகவதி இராஜகோபால் & சரவணன் முத்துராமலிங்கம், 2020).

Fig 3 : புராணமும் பக்தி மரபும்: ஒரு ஒப்பாய்வு

இப்படம் வடமொழிப் புராண இலக்கியங்களையும், தமிழ் பக்தி மரபையும் இணைத்துக் காட்டுகிறது. வேதக் கருத்துகளை எளிய கதைகளாக விளக்கும் புராண மரபு, தமிழகத்தில் ஆழ்வார்கள் மற்றும் நாயன்மார்களின் பக்தி இலக்கியமாக எவ்வாறு மலர்ந்தது என்பதை இது விளக்குகிறது. கோவில் தொண்டு, இறைவழிபாடு, அடியார் தொண்டு ஆகிய மூன்று நெறிகளையும், சரணாகதி தத்துவத்தையும் இப்படம் தெளிவாகச் சித்தரிக்கிறது.

4. பிரம்ம புராணத்தில் இறை வழிபாட்டு முறைகள்

4.1 நாமஜெபமும் தியானமும்

பிரம்ம புராணத்தில் விவரிக்கப்படும் வழிபாட்டு முறைகளுள் மிக எளிமையான, ஆனால் மிக ஆழமான பயனைத் தரும் முறையாக நாமஜெப வழிபாடு விளங்குகிறது. இறைவனின்

திருநாமங்களை உச்சரிப்பதன் மூலமே பாவம் நீங்கி, மனத் தூய்மை உண்டாகும் என்பது புராண மரபின் அடிப்படைக் கொள்கை. இது தமிழ்ச் சைவ இலக்கியத்தில் "திருநாமச் சிறப்பு" எனும் தலைப்பில் விரிவாக விளக்கப்படுவதோடு ஒப்பிடத்தக்கது; திருவிசைப்பாவில் சிவபெருமானின் திருநாமங்களின் ஆற்றல் விரிவாகப் போற்றப்படுகிறது (சீதா லெச்சுமி இராதாகிருஷ்ணன், 2017). நாமஜெபம், தியானம் ஆகிய இரு வழிமுறைகளும் புறவழிபாட்டிலிருந்து அகவழிபாட்டிற்கு மாறும் முதற்படியாக அமைகின்றன.

4.2 அர்ச்சனையும் கோயில் வழிபாடும்

உருவ வழிபாடும், கோயில் கட்டுமானமும், விழாக்கள் நடத்துவதும் புராண மரபில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. கோயில்கள் சமூக மையங்களாகவும், மக்களை இறைவழியில் ஒன்றிணைக்கும் களங்களாகவும் செயல்பட்டதை பிரம்ம புராணம் உள்ளிட்ட பல புராணங்கள் பதிவு செய்கின்றன. இது தமிழக வரலாற்றிலும் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது; சோழர் காலத்தில் கோயில் கட்டுவதும், பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளில் இறைவழிபாடு நடத்துவதும் அரசர்களுக்கும் மக்களுக்கும் விருப்பமான செயலாக இருந்தமையை சமீபத்திய வரலாற்று ஆய்வு எடுத்துரைக்கிறது (நல்லகுமாரன் & பாலாயகம், 2025). இவ்வாய்வின்படி, குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடு எனும் மூவகை முறைகளும் புராண மரபிலிருந்து தழுவப்பட்டவையே.

4.3 விரதமும் தீர்த்த யாத்திரையும்

உடல் ஒழுக்கத்தையும் மனத் தூய்மையையும் வளர்க்கும் நோக்கில் விரத அனுட்டானமும், புனித நதிகளிலும் தலங்களிலும் நீராடும் தீர்த்த யாத்திரையும் பிரம்ம புராணத்தில் விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாகக் கோதாவரி நதிக்கரையிலுள்ள தலங்களின் மாண்பு பற்றிய விவரிப்புகள் இப்புராணத்தின் தனிச் சிறப்பாகும். இது தமிழக புராண இலக்கிய மரபிலும் காணப்படும் நிகழ்வாகும்; பழந்தமிழர் வழிபாட்டு முறை அச்சம், வியப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றி, காலப்போக்கில் தலமாண்பு சார்ந்த சிக்கலான வழிபாட்டு அமைப்பாக வளர்ச்சியடைந்தமையை வரலாற்று ஆவணங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன (நல்லகுமாரன் & பாலாயகம், 2025).

4.4 தொண்டு நெறியும் அடியார் பணியும்

பிரம்ம புராணத்தில் மட்டுமன்றி, தமிழ்ப் பக்தி இலக்கிய மரபிலும் தொண்டு நெறி இறை வழிபாட்டின் இன்றியமையாத அங்கமாகக் கருதப்படுகிறது. கைமாறு கருதாமல் பிற உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துதலே உண்மையான பக்தி என்று பெரியபுராணம் வலியுறுத்துகிறது; நாயன்மார்கள் காட்டிய கோவில் தொண்டு, அடியார் தொண்டு ஆகியவை

இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும் (அ. தர்மலிங்கம் & த. நடராஜன், 2020). இவ்வகைத் தொண்டு நெறி, சடங்குசார் வழிபாட்டிற்கும் அகவழிபாட்டிற்குமான பாலமாக அமைந்து, இறுதியில் சரணாகதி நிலைக்கு வழிவகுக்கிறது.

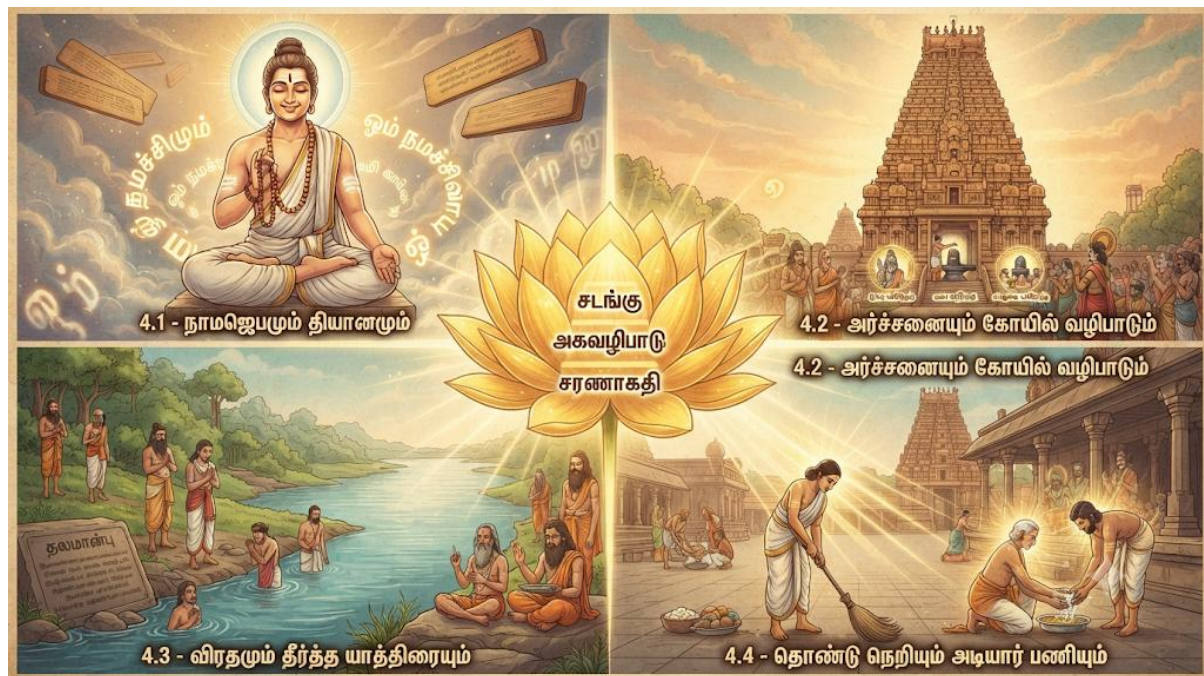

Fig 4: பிரம்ம புராணத்தின் வழிபாட்டு முறைகள்: சடங்கு முதல் சரணாகதி வரை

இப்படம் பிரம்ம புராணத்தின் நான்கு முக்கிய வழிபாட்டு முறைகளை விளக்குகிறது. இடது மேல் பகுதியில் நாமஜெபம் மற்றும் தியானம் மூலம் இறைவனுடன் ஒன்றும் அகவழிபாடு காட்டப்பட்டுள்ளது. நடு-வலது பகுதியில் சோழர் காலக் கோவில் கோபுரத்துடன் கூடிய அர்ச்சனை, குரு, சங்கம் மற்றும் விழாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கீழ்-இடது கோதாவரி நதிக்கரையில் விரதம் மற்றும் தீர்த்த யாத்திரையும், கீழ்-வலது கோயில் மற்றும் அடியார் தொண்டும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. மையத்தில் உள்ள பொன் தாமரை, சடங்கிலிருந்து ஆன்மீக உச்சநிலையான சரணாகதியை அடையும் பாதையை உருவகப்படுத்துகிறது.

5. சரணாகதி தத்துவம்: கருத்தியல் அடிப்படை

சரணாகதி (Saraṇāgati) என்பது "சரணம் + ஆகதி" என்னும் இரு சொற்களின் கூட்டால் அமைந்தது; இதன் நேரடிப் பொருள் "திருவடியை அடைதல்" என்பதாகும். இது இந்து சமய மரபில், குறிப்பாக வைணவ சம்பிரதாயத்தில், ஒருவன் தன்னுடைய அனைத்து முயற்சிகளையும் விட்டு, முழுமையாகத் தன்னை இறைவனிடம் ஒப்படைக்கும் ஆன்ம நிலையைக் குறிக்கிறது. இக்கருத்தாக்கம் பிற்காலத்தில் இராமானுசர், பின்னர் வேதாந்த தேசிகர், பிள்ளை லோகாசாரியார் ஆகியோரால் தத்துவார்த்த முறையில் "பிரபத்தி" எனும் பெயரில் விரிவாக்கம்

பெற்றது. பகவத்கீதையின் இறுதிச் செய்தியான "எல்லா தர்மங்களையும் விட்டு என்னிடம் மட்டும் சரணடை" என்பதே இத்தத்துவத்தின் மூல அடிப்படையாகக் கருதப்படுகிறது.

சரணாகதி தத்துவத்தில் ஐந்து முக்கிய கூறுகள் இடம்பெறுவதாக பிற்கால ஆசாரியர்கள் விளக்குகின்றனர்: ஆனுகூல்ய சங்கல்பம் (இறைவனுக்கு உகந்தவற்றையே செய்யத் தீர்மானித்தல்), பிராதிகூல்ய வர்ஜனம் (இறைவனுக்கு உகவாதவற்றைத் தவிர்த்தல்), மகாவிசுவாசம் (இறைவன் தன்னைக் காப்பான் என்னும் உறுதியான நம்பிக்கை), கார்ப்ணிய (தன்னலமற்ற பரிபூரண சரணாகதி), கோப்த்ருத்வ வரணம் (இறைவனையே பாதுகாவலனாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகும். இக்கூறுகள் அனைத்தும் மனிதனின் அகங்காரத்தை முற்றிலும் நீக்கி, இறைவனிடம் முழுமையாகத் தன்னை ஒப்படைக்கும் நிலையை நோக்கியே செலுத்துகின்றன.

Fig 5: சரணாகதி தத்துவம்: ஒரு முழுமையான வழிகாட்டி

இப்படம் இந்து சமயத்தின் சரணாகதி தத்துவத்தை விளக்குகிறது. இறைவனின் திருவடியை அடைதலே சரணாகதி. பகவத்கீதையின்படி, எல்லா தர்மங்களையும் விட்டு இறைவனிடம் சரணடைவதே இதன் அடிப்படை. இது ஐந்து முக்கிய கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது: ஆனுகூல்யம், பிராதிகூல்யம், மகாவிசுவாசம், கார்ப்ணியம், கோப்த்ருத்வம். இந்த ஐந்து வழிகளும் பக்தனின் அகங்காரத்தை நீக்கி, முழுமையாக இறைவனைச் சரணடையச் செய்கின்றன.

6. பிரம்ம புராணத்தில் சரணாகதி கருத்தாக்கம்

பிரம்ம புராணத்தில் நேரடியாக "சரணாகதி" எனும் சொல் பயன்படுத்தப்படாவிட்டாலும், அதன் தத்துவார்த்த சாரம் புராணம் முழுவதிலும் மறைமுகமாகப் பரவியிருப்பதைக் காணலாம். இறைவனை அடையும் பல்வேறு வழிமுறைகளாக நாமஜெபம், விரதம், தீர்த்த யாத்திரை, தொண்டு நெறி ஆகியவை விவரிக்கப்பட்டாலும், அவை அனைத்தும் இறுதியில் இறைவனின் அருளையே சார்ந்திருக்கின்றன என்னும் கருத்து மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. மனிதனின் சொந்த முயற்சியை விடவும், இறைவனின் கருணையே இறுதி விடுதலைக்குக் காரணமாக அமைகிறது என்னும் இக்கருத்து, பிற்கால சரணாகதி தத்துவத்தின் மூல வித்தாகக் கருதப்படலாம்.

இது தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்திலும் தெளிவாகக் காணப்படும் கருத்தாகும். "தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா" எனும் சங்க இலக்கியக் கருத்தும், மனிதனின் செயல்களே அவனுடைய பயனைத் தீர்மானிக்கின்றன என்னும் புராண மரபின் கருத்தும் ஒரே தளத்தில் இணைக்கின்றன (நல்லகுமாரன் & பாலாயகம், 2025). ஆயினும், சரணாகதி தத்துவம் இதற்கு அப்பால் சென்று, மனிதனின் அனைத்து முயற்சிகளையும் கடந்து இறைவனின் கருணையே இறுதி விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும் என்னும் நிலைக்கு மனிதனை இட்டுச் செல்கிறது. இந்நிலைமாற்றமே புராண இலக்கியத்தின் ஆன்மீக உச்சமாகக் கருதப்படுகிறது.

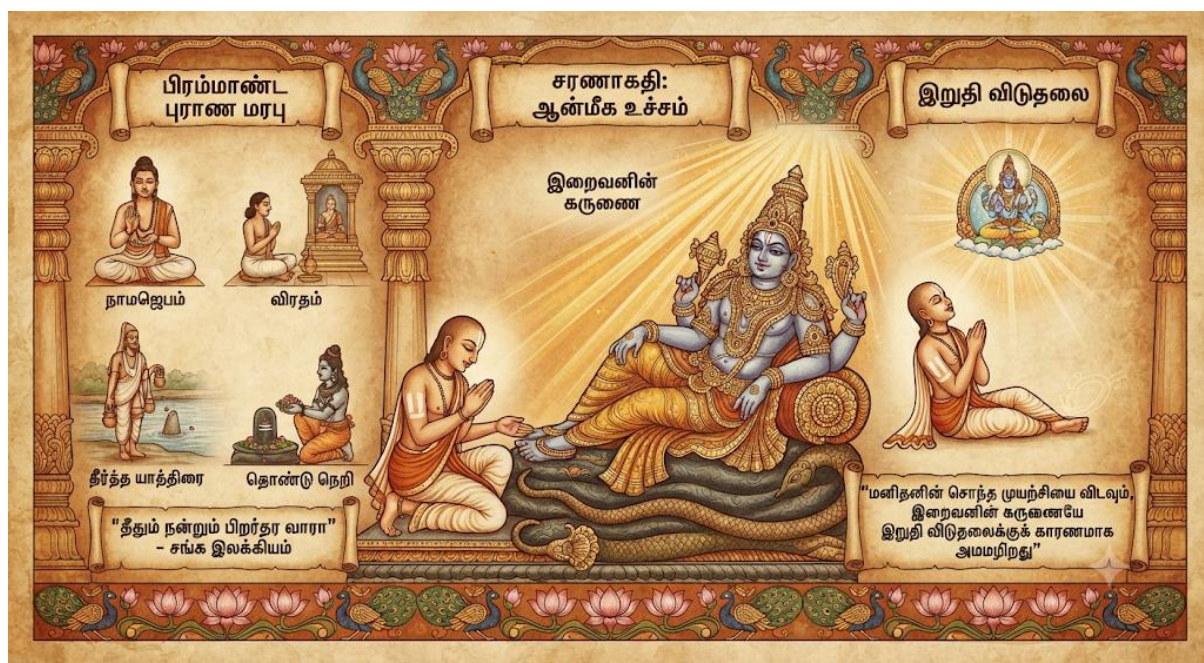

Fig 6: சரணாகதி: பிரம்ம புராணத்தின் ஆன்மீக உச்சம்

இப்படம் பிரம்ம புராணத்தின் ஆன்மீக சிகரத்தை விளக்குகிறது. நாமஜெபம், விரதம் போன்ற சடங்குகள் இருந்தாலும், இறுதி விடுதலைக்கு மனித முயற்சியை விட இறைவனின் கருணையே

(சரணாகதி) அடிப்படை என்பதை இது உணர்த்துகிறது. சங்க இலக்கியக் கருத்தான "தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா" என்பதை விஞ்சி, முழுமையான சரணாகதியே முக்திக்கு வழி என்பதை மையப்படுத்தி, விஷ்ணுவின் திருவடியில் பக்தன் சரணடையும் காட்சியைக் காட்டுகிறது.

7. தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்துடன் ஒப்பீடு

7.1 ஆழ்வார்கள் காட்டிய பிரபத்தி நெறி

பன்னிரு ஆழ்வார்களால் இயற்றப்பட்ட நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம், வைணவப் பக்தி இலக்கியத்தின் உச்சமாகக் கருதப்படுகிறது. திருமாலிடம் முழுமையாகத் தன்னை ஒப்படைக்கும் பிரபத்தி நெறியை ஆழ்வார்கள் தங்களுடைய பாசுரங்களில் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றனர். இது பிரம்ம புராணத்தில் மறைமுகமாக விவரிக்கப்படும் சரணாகதிக் கருத்தாக்கத்துடன் நேரடித் தொடர்புடையது. இந்திய இலக்கிய மரபில் வடமொழி புராணங்களும், தமிழ்ப் பிரபந்த இலக்கியமும் பரஸ்பரம் தாக்கம் செலுத்திக் கொண்டு வளர்ந்தமையை ஒப்பியல் ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன (இராஜேந்திரன் முனியாண்டி & நாகராஜன் துரைப்பாண்டியன், 2018).

7.2 நாயன்மார்கள் காட்டிய பக்தி நெறி

சைவ மரபில், அறுபத்துமூவர் நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் பெரியபுராணம், பக்தி நெறியின் மூன்று முகாமையான வழிகளாக கோவில் தொண்டு, இறைவழிபாடு, அடியார் தொண்டு ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகிறது (அ. தர்மலிங்கம் & த. நடராஜன், 2020). இம்மூன்று வழிகளும், இறுதியில் ஆன்மாவின் முழுமையான சரணாகதியை நோக்கியே செல்கின்றன. நாயன்மார்கள் தங்களுடைய உயிரையும், உடைமையையும், தங்களையுமே இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்த வரலாறுகள், சரணாகதி தத்துவத்தின் மிக உன்னதமான நடைமுறை வெளிப்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

7.3 நாகரிக ஒப்பீட்டு நோக்கு

இந்திய இலக்கிய மரபில் புராணங்களும் பிரபந்த இலக்கியமும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை என்பதை நாகரிகப் பொருண்மையும் நீதி இலக்கியமும் காட்டும் சமுதாயம் தொடர்பான ஆய்வு எடுத்துரைக்கிறது (இராஜேந்திரன் முனியாண்டி, சிறீவாசன் கிருஷ்ணசாமி, & உமாதேவி நாயுடு அல்லகேரி, 2017). இவ்வாய்வின்படி, சமய இலக்கியங்கள் வெறும் கதைகளாக மட்டும் அல்லாமல், சமூக ஒழுக்க நெறிகளையும், ஆன்மீக இலக்கையும்

வலியுறுத்தும் கருவிகளாகச் செயல்படுகின்றன. இது பிரம்ம புராணத்திலும், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்திலும் பொதுவாகக் காணப்படும் இயல்பாகும்.

Fig 7: ஆழ்வார்கள் மற்றும் நாயன்மார்களின் பக்தி நெறி: ஒரு ஒப்பீட்டு முப்பிரிவு

கலைக்காட்சி

இக்கலைக்காட்சி வைணவ ஆழ்வார்களின் பிரபத்தி நெறியையும், சைவ நாயன்மார்களின் பக்தி முறைகளையும் வடமொழிப் புராண மரபுடன் ஒப்பிடுகிறது. இடதுபுறம் ஆழ்வார்களின் திவ்யப் பிரபந்தப் பாடல்களையும், வலதுபுறம் நாயன்மார்களின் பக்திப் பாடல்களையும் சேக்கிழாரின் மூன்று தொண்டு நெறிகளையும் சித்தரிக்கிறது. மையத்தில் இரு மரபுகளும் ஒன்றுகூடி, "அகவழிபாடும் சரணாகதியும் ஒன்றே" எனும் தத்துவத்தை ஒளிரும் தாமரை வடிவமாக விளக்குகிறது.

8. இறை வழிபாடும் சரணாகதியும்: தொடர்பும் வேறுபாடும்

இறை வழிபாட்டு முறைகளும் சரணாகதி தத்துவமும் ஒரே ஆன்மீகப் பாதையின் இருவேறு கட்டங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. நாமஜெபம், அர்ச்சனை, விரதம், தீர்த்த யாத்திரை ஆகிய வழிபாட்டு முறைகள் "சாதனை" எனும் முயற்சி சார்ந்த நிலையைக் குறிக்கின்றன; இதில் பக்தன் தன்னுடைய சொந்த முயற்சியால் இறைவனை அடைய முயல்கிறான். ஆனால் சரணாகதி, இதற்கு நேர் மாறாக, மனிதனின் சொந்த முயற்சியைக் கைவிட்டு, இறைவனின் கருணையையே முழுமையாக நம்பும் "உபாயாந்தர த்யாக" நிலையைக் குறிக்கிறது. எனவே, வழிபாட்டு முறைகள் ஆரம்ப நிலையாகவும், சரணாகதி இறுதி நிலையாகவும் அமைகின்றன.

இருப்பினும், இவ்விரு நிலைகளும் முற்றிலும் தனித்தனியானவை அல்ல. வழிபாட்டு முறைகளின் தொடர்ச்சியான பயிற்சியே பக்தனின் மனத்தில் அகங்காரம் நீங்கி, சரணாகதி நிலைக்கான தயார்நிலையை உருவாக்குகிறது. இத்தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிப் போக்கே பிரம்ம புராணத்திலும், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்திலும் பொதுவாகக் காணப்படும் அடிப்படைக் கட்டமைப்பாகும். சித்த இலக்கியத்தில் காணப்படும் ஆன்மீக பரிணாம வளர்ச்சிக் கருத்தும் இதனுடன் ஒப்பிடத்தக்கது (புஷ்பலதா இலக்ஷ்மிநரசிம்மன், 2018).

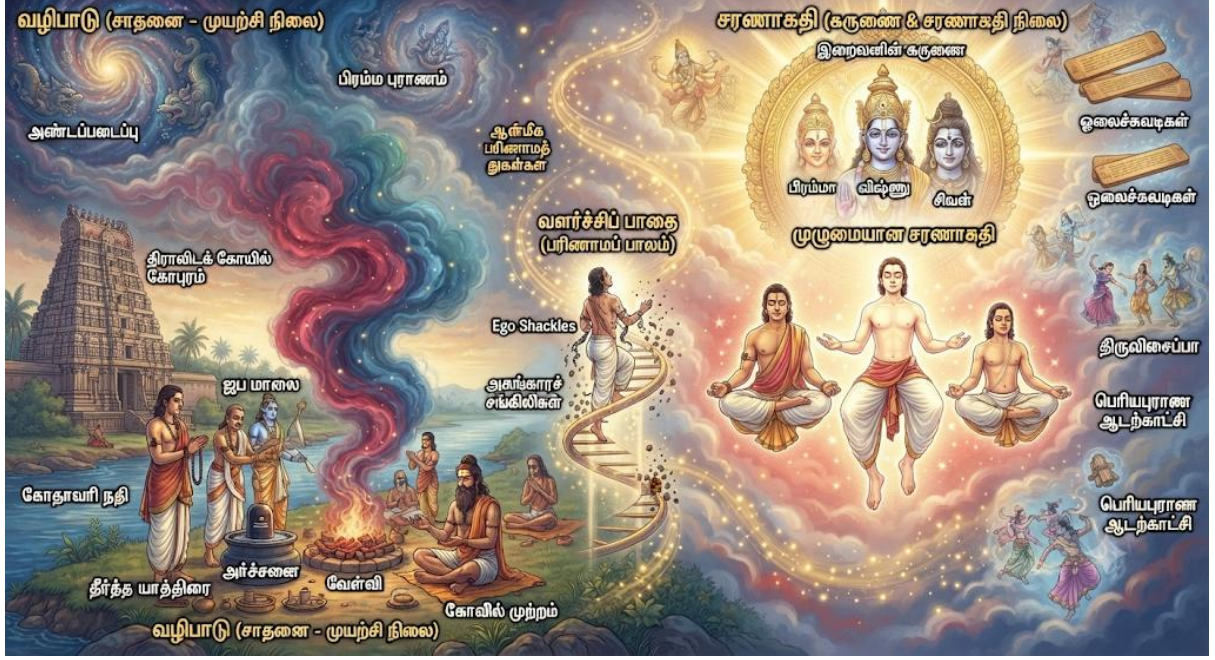

Fig 8: வழிபாட்டிலிருந்து சரணாகதி வரை: ஒரு ஆன்மீகப் பயணம்

இப்படம் ஆன்மீகப் பரிணாமத்தை இரு கட்டங்களாகக் காட்டுகிறது. இடதுபுறம், கோதாவரி நதிக்கரையில் பக்தர்கள் ஜப மாலை, அர்ச்சனை, விரதம் போன்ற தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர் (வழிபாடு - சாதனை நிலை). மையத்தில், ஒரு ஆன்மீகப் பாலம் அகங்காரச் சங்கிலிகளை உடைத்து பக்தனை உயர்த்துகிறது. வலதுபுறம், மும்மூர்த்திகளின் கருணையால் பக்தன் முயற்சி ஏதுமின்றி சரணாகதி நிலையை அடைகிறான் (கருணை நிலை).

9. இன்றைய பக்தி வாழ்வியலுக்கான பொருண்மை

பிரம்ம புராணத்தில் காணப்படும் இறை வழிபாட்டு முறைகளும் சரணாகதி தத்துவமும், இன்றைய நவீன வாழ்வியலுக்கும் பொருந்தக்கூடிய தத்துவார்த்த செய்திகளைத் தருகின்றன. வேகமான, போட்டி நிறைந்த இன்றைய வாழ்வில் மனித மனம் தொடர்ந்து அமைதியின்மையையும், பதற்றத்தையும் எதிர்கொள்கிறது. இத்தகைய சூழலில், தன்னலம் துறந்து, ஒரு உயர்ந்த சக்தியிடம் நம்பிக்கை வைத்து வாழும் சரணாகதி மனநிலை, உளவியல்

ரீதியான அமைதியையும், வாழ்க்கை நோக்கத்தையும் அளிக்கவல்லது என்பதை சமகால ஆன்மீக இலக்கிய ஆய்வுகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

மேலும், மலேசியா போன்ற புலம்பெயர்ந்த தமிழ் சமூகங்களில் இன்று தமிழ் புராண, பிரபந்த இலக்கியங்கள் மீதான புரிதல் மெல்லச் சுருங்கி வருகிறது என்பதைச் சமீபத்திய ஆய்வு எடுத்துரைக்கிறது; தனிமனித நோக்கும், உடனடிக் கவனம் தேடலும், சமூக ஊடகங்களின் பரவலான பயன்பாடும் இதற்குக் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன (பாஸ்கரன், 2025). எனவே, பிரம்ம புராணம் போன்ற புராண இலக்கியங்களையும், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்தையும் இணைத்து ஆய்வு செய்வது, பாரம்பரிய ஆன்மீக அறிவை இன்றைய தலைமுறைக்குக் கடத்துவதற்கு இன்றியமையாததாகும்.

10. முடிவுரை

இக்கட்டுரையின் ஆய்வு முடிவுகளின்படி, பிரம்ம புராணத்தில் காணப்படும் இறை வழிபாட்டு முறைகள் - நாமஜெபம், அர்ச்சனை, விரதம், தீர்த்த யாத்திரை, தொண்டு நெறி - அனைத்தும் ஒரு தொடர்ச்சியான ஆன்மீக வளர்ச்சிப் பாதையின் கட்டங்களாக அமைகின்றன. இப்பாதையின் இறுதி இலக்காக அமைவதே சரணாகதி தத்துவம், அதாவது மனிதனின் அகங்காரத்தை முற்றிலும் விட்டு, இறைவனின் கருணையில் முழுமையாகத் தன்னை ஒப்படைக்கும் ஆன்ம நிலை. இக்கருத்தாக்கம் வடமொழி புராண மரபில் மட்டும் அல்லாமல், தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியமான ஆழ்வார்-நாயன்மார் பாடல்களிலும் ஆழமாக வேரூன்றியிருப்பதை இவ்வாய்வு தெளிவுபடுத்துகிறது.

இறுதியாக, வழிபாட்டு முறைகளும் சரணாகதி தத்துவமும் இரண்டறக் கலந்த ஒரே ஆன்மீக அனுபவத்தின் இருவேறு பரிமாணங்கள் என்பதே இவ்வாய்வின் மையக் கண்டுபிடிப்பாகும். புராண இலக்கியமும் பக்தி இலக்கியமும் இணைந்து மனிதனை சடங்குசார் வழிபாட்டிலிருந்து அகவழிபாட்டிற்கும், இறுதியில் முழுமையான இறை சரணாகதிக்கும் வழிநடத்துகின்றன. இவ்வொப்பியல் நோக்கு, எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்கு வடமொழி புராண இலக்கியத்தையும் தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்தையும் இணைத்து ஆராயும் புதிய வாய்ப்புகளைத் திறந்துவிடும் என்பது உறுதி.

Fig 9: நவீனமும் ஆன்மீகமும்: பிரம்ம புராணம் மற்றும் பக்தி இலக்கியப் பாலம்

இப்படம் நவீன உலகின் அழுத்தத்திலிருந்து பண்டைய ஆன்மீக பாரம்பரியத்திற்குச் செல்லும் வழியைக் காட்டுகிறது. இடதுபுறம் நகரத்துச் சுமை மற்றும் ஸ்மார்ட்போன் கவலையில் உள்ள இளைஞரைக் காட்டுகிறது. வலதுபுறம் பிரம்ம புராணம் மற்றும் பக்தி இலக்கியங்களின் ஒளியையும் ஆன்மீக அமைதியையும் விளக்குகிறது. மையத்தில் உள்ள ஒளிப் படிக்கட்டு, சடங்கிலிருந்து அகவழிபாடாகி முழுமையான சரணாகதியை அடையும் ஆன்மீகப் பரிணாமப் பயணத்தை உருவகப்படுத்துகிறது.

11. துணைநின்ற நூல்கள் / References

- [1.] அ. தர்மலிங்கம், & த. நடராஜன். (2020). பெரிய புராணத்தில் பக்தி (Devotional Norms (Bakthi) Depicted in Periyapuranam Text). Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 9(2), 148–156. <https://doi.org/10.22452/JTP.vol9no2.15>
- [2.] இராஜேந்திரன் முனியாண்டி, & நாகராஜன் துரைப்பாண்டியன். (2018). பழைய மலாய் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்திய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வு. Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 7(1).
- [3.] இராஜேந்திரன் முனியாண்டி, சிறீவாசன் கிருஷ்ணசாமி, & உமாதேவி நாயுடு அல்லகேரி. (2017). நாகரிகப் பொருண்மையும் நீதி இலக்கியமும் காட்டும் சமுதாயம். Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 6(1).

- [4.] சீதா லெச்சுமி இராதாகிருஷ்ணன். (2017). திருவிசைப்பாவில் இறைவன் திருநாமச்சிறப்பு: ஓர் ஆய்வு. *Journal of Tamil Peraivu* (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 6(1).
- [5.] திலகவதி இராஜகோபால், & சரவணன் முத்துராமலிங்கம். (2020). பெரிய புராணம் உணர்த்தும் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டில் திருமந்திரம் காட்டும் சான்றுகள். *Journal of Tamil Peraivu* (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 9(2).
- [6.] நல்லகுமாரன், சு., & பாலாயகம், க. (2025). சோழர்களின் சமயமும் இறை வழிபாடும். *International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT)*, 13(10), 706–717.
- [7.] பாஸ்கரன், சா. (2025). மலேசிய இந்தியர்களின் தமிழ் திருக்கோவைக் நூல்களின் புரிதலின் முக்கியத்துவம் குறித்த பார்வை: ஒரு கணக்கியல் ஆய்வு. *Journal of Tamil Peraivu* (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 14(1), 34–45.
<https://doi.org/10.22452/JTP.vol14no1.4>
- [8.] புஷ்பலதா இலக்ஷ்மிநரசிம்மன். (2018). சித்த இலக்கியத்தில் இரசவாதம் (Alchemy in Siddha Literature). *Journal of Tamil Peraivu* (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 7(2).

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).